

9. kateheza: Raguel in Edna

Raguel in Edna sta se takoj izkazala s svojo gostoljubnostjo, toplo naklonjenostjo, sočutjem in pristnim veseljem. Raguel je Tobiju po resnici povedal, kako je s Saro. Presenečen je nad Tobijevo odločenostjo, da se hoče takoj poročiti z njo. Tukaj je Tobija pokazal duhovno moč, ki je Raguel v prejšnjih snubcih ni videl.

Edna je pokazala celo več poguma kot Raguel. Poleg velikega sočutja, ki ga je imela do hčerke, je pokazala tudi svojo vero in zaupanje v Boga. Vedela je, kaj je njena naloga matere in kaj potrebuje hči ta trenutek od nje. Rekla ji je: »Bodi pogumna, hči! Gospod neba bo tvojo žalost spremenil v veselje. Bodi pogumna!«

Raguel je zelo sinovsko sprejel Tobija. Dal mu je Saro za ženo. Čeprav je bil sicer pošten, pa je funkcioniral na način, da je imel vedno pripravljen še '*plan B*', za vsak slučaj, da se ne bi osramotil. Ni se zanašal, da bo Tobija preživel poročno noč. Ne verjame v prihodnost njunega odnosa. Ukaže, naj ponoči skrivaj skopljejo grob zanj. Predvsem pa se zdi, da je Raguelu najpomembneje to, da drugi ljudje tega ne izvedo in da se mu ne bi posmehovali. Ne sprašuje se, kako bi opogumil hčer, ker je zaseden s svojimi strahovi. Da se je celotna družina zelo obremenjevala s tem, kako jih gledajo drugi, izvemo že na začetku knjige, ko je Sara prvič omenjena. Ena od dekel njenega očeta jo je sramotila in obtoževala, da je morilka svojih mož. Sara se je hotela obesiti, pa si je premislila, da ne bi zaradi njenega samomora še bolj zasramovali njenega očeta. Zgleda, da vsa družina skrbi za očetov ugled. Vsi v družini so nemočne žrtve stalnega zasmehovanja in sramotenja, oče pa jih ne zmore zaščititi. Hudi duh, ki ga je moral Tobija najprej premagati, je torej domoval tudi v Sarinem očetu in v njeni družini.

Potem ko Tobija vendarle ostane živ, pa se izkaže, da ima Raguel svoja pričakovanja do Tobija. Kakor je bila Sara obremenjena, da ne bo razočarala svojega očeta ali ga kakorkoli osramotila, je zdaj tudi Tobija čutil ta pritisk, ki ga je Raguel nezavedno izvajal v imenu očetovske skrbi in naklonjenosti. Najprej je poročno slavlje raztegnil iz tradicionalno enega tedna na štirinajst dni. Potem pa je še razkril pričakovanja, da bodo odslej skupaj živeli kot ena velika in lepa družina. Vse jima bo prepustil, da le ostanejo skupaj. Ni zmožal spustiti iz rok hčerke Sare. Ko ga Tobija ni nehal prositi, da sme oditi skupaj z ženo Saro, je končno le privolil in ju blagoslovil. Raguelova žena Edna teh pritiskov ni izvajala, ampak ju je preprosto blagoslovila in jima zaželela vse dobro.

Na strani Tobijevih staršev je mati tista, ki je bila pretirano navezana in posesivna do Tobija, na strani Sarinih staršev pa je bil oče tisti, ki si je lastil Saro. Tobija je imel pozitivno izkušnjo s svojim očetom in upoštevajoč angelove napotke je zmoget zbrati potrebno odločnost, da je Saro iztrgal iz objema demona posesivnosti, ki je držal v šahu celo njeno družino.

Vprašanja za pogovor:

1. Tako Tobit kot Raguel trpita zaradi zasramovanja. Vendar pa Tobit to izroča Bogu, Raguel pa je ves obremenjen z iskanjem zasilnih izhodov in celotno družino obremeni s skrbjo za svojo čast. Koliko si midva upava biti to, kar sva? Oziroma, koliko sva obremenjena s tem, kako naju vidijo drugi?
2. Očitno Edna zmore brezpogojno ljubezen do hčerke Sare, za radodarnostjo Raguela pa se skrivajo pričakovanja in posesivnost. Sara je potrebovala Tobijevo odločnost, da se je zmoгла osvoboditi občutka odgovornosti do očetovih pričakovanj. Včasih ne prepoznamo, kako nas starši vežejo nase in potrebujemo pogled zakonca, da nam odpre oči. Težko nam je to povedati in morda še težje slišati. Kako nama gre to od rok?